

Sygn. akt I CSK 166/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku P. S.A. w K.
przy uczestnictwie K. J.
o wpis,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 20 grudnia 2017 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 24 października 2016 r., sygn. akt V Ca (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o
kosztach postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 października 2016 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację wnioskodawcy P. S.A. w K. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 2 czerwca 2016 r. oddalającego wniosek o wpis w dziale III księgi wieczystej ograniczenia własności nieruchomości, wynikającego z decyzji wydanej na

podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (Dz. U. 1974 r. Nr 10, poz. 64 ze zm., dalej: "ustawa z 1958 r."). U podłoża tego rozstrzygnięcia legło stanowisko, że zgodnie z literalną treścią art. 124 ust. 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz. U. 2016 r., poz. 2147 ze zm. - dalej: "u.g.n.") wpisu dokonuje się albo na wniosek starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej, albo na wniosek organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli zezwolenie było udzielone na wniosek tej jednostki. Nie przewidziano natomiast dokonywania wpisu na wniosek innych osób, w tym właściciela urządzeń, któremu przysługują uprawnienia wynikające z decyzji.

Skarga kasacyjna wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego, zawiera zarzut naruszenia art. 626² § 5, 626^{8,9} k.p.c., art. 124 ust. 7 u.g.n., i zmierza do uchylenia tego postanowienia oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy rozstrzygając w sprawie wyszedł z założenia, że ustawodawca przyznając w art. 124 ust. 7 u.g.n. legitymację do składania wniosku o wpis w księdze wieczystej osobom wymienionym w tym przepisie ograniczył tym samym w tym zakresie przepisy kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności art. 626² § 5 k.p.c.

Krąg osób, które mogą być wnioskodawcami w sprawie o wpis - na zasadzie przepisu szczególnego - reguluje art. 626² § 5 k.p.c. Według tego przepisu wniosek o wpis może złożyć właściciel nieruchomości, użytkownik wieczysty, osoba, na rzecz której wpis ma nastąpić, albo wierzyciel, jeżeli przysługuje mu prawo, które może być wpisane w księdze wieczystej, a także organ uprawniony do złożenia wniosku w sprawach o wpis obciążeń powstałych z mocy ustawy. W doktrynie ugruntowany jest pogląd, że art. 626² § 5 k.p.c. ma charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego, co rodzi ten skutek, że w postępowaniu wieczystoksięgowym legitymację do wystąpienia z wnioskiem o dokonanie wpisu w księdze wieczystej posiadają jedynie te podmioty, które zostały wymienione w przytoczonym przepisie. Jednakże nie jest to katalog zamknięty dla

ustawodawcy, albowiem z przepisów szczególnych może ponadto wynikać legitymacja do złożenia wniosku. Takim przepisem jest niewątpliwie art. 124 ust. 7 u.g.n., na podstawie którego osobą legitymowaną do złożenia wniosku o wpis na podstawie decyzji ostatecznej ograniczającej sposób korzystania z nieruchomości (art. 124 ust. 1 u.g.n.) jest starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, lub organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli zezwolenie było udzielone na wniosek tej jednostki. Wyposażenie w art. 124 ust. 7 u.g.n. starosty, bądź organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego w legitymację do złożenia wniosku o wpis na podstawie decyzji przewidzianej w art. 124 ust. 1 u.g.n. nie uprawnia do poglądu, że przepis ten wyraźnie w tym zakresie ogranicza krąg osób oznaczonych w art. 626² § 5 k.p.c. do złożenia takiego wniosku. W tej sytuacji uzasadniona jest taka wykładnia art. 124 ust. 7 u.g.n., która zmierza w kierunku przyjęcia, że zawarta w nim regulacja przyznaje także osobom w nim wymienionym legitymację do złożenia wniosku.

Zatem zaskarżone postanowienie nie mogło się ostać skoro u jego podłoża legło błędne odmienne założenie interpretacyjne Sądu Okręgowego.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

jw

r.g.